

2. Гороль П.К. Мультимедійні засоби навчання. Лабораторні роботи. Навчально-методичний посібник / П.К. Гороль Р.С. Гуревич М.Ю. Кадемія, О.В. Шестопалюк. – Вінниця ТОВ „Ландо ЛТД”, 2008. – 633 с.
3. Галаган І. Використання інформаційно-комунікаційних технологій у початкових класах / І.Галаган // Початкова школа. – 2013. – № 2. – С. 33-34.
4. Машбиц Е.И. Психолого-педагогические проблемы компьютеризации обучения. / Е.И. Машбиц. – М. : Педагогика, 1998. – 192 с.
5. Шакотько В.В. Комп'ютер у початковій школі: навч.-метод. посібник / В.В. Шакотько. – К.: ТОВ Редакція «Комп'ютер», 2007. – 128 с.
6. Дементієвська Н. П. Як можна комп'ютерні технології використати для розвитку учнів та вчителів / Н.П. Дементієвська, Н.В.Морзе // Актуальні проблеми психології: Психологічна теорія і технологія навчання / за ред. С.Д. Максименка, М.Л. Смульсон. – К.: Міленіум, 2005. – 238 с.

КУХАРЧУК О.С.,
ЛЕМАК Б.О.,

Мукачівський державний університет, Україна

АКТУАЛЬНІСТЬ ШКІЛ – ІНТЕРНАТІВ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Останнє десятиріччя ХХ століття увійшло в історію України як початок процесу державотворення, період кардинальних змін у суспільному житті, а відповідно, в освіті. Концептуальні засади реформи освіти спрямовувалися на досягнення якісно нового стану, направлено на відповідність сучасним світовим стандартам, інтегрування у світовій науково – освітній простір та забезпечення пріоритетностей загальнолюдських цінностей. У цей час значно посилюється увага до розвитку здібностей та обдарувань учнівської молоді [2, с.292].

Саме з метою задоволення різнобічних освітніх запитів особистості, суспільства і держави, з метою забезпечення науково – теоретичної, гуманітарної та загальнокультурної підготовки підростаючого покоління на Закарпатті, як і в цілому в Україні, активно розпочинається рух за відновлення та створення гімназій, ліцеїв, спеціалізованих шкіл, коледжів тощо. Освіта навчальних закладів нового типу зорієнтовувалась на створення умов для самореалізації, саморозвитку особистості учня, формування його гуманістичного світогляду на основі єдності гуманітарного знання й естетичного виховання. Основними принципами гімназійної освіти (а на Закарпатті вона скоріш відроджувалась, аніж створювалась) визначились гуманітаризація і диференціація, що спрямовуються на пошук шляхів максимальної індивідуалізації освітнього процесу, створення умов для реалізації особистісно зорієнтованого навчання і виховання [2, с.347]. Педагогічні колективи навчальних закладів, які поставили перед собою завдання відродити в рідному краї гімназійну освіту, визначились із головним напрямком своєї педагогічної діяльності – виховання громадянина України, світогляд якого ґрунтуватиметься на розумінні загальнолюдських цінностей; забезпечення базової загальноосвітньої підготовки учнів, що включає розвиток їхніх нахилів, інтересів, здібностей; створення сприятливих умов для повноцінного морального, психічного, фізичного здоров'я

гімназистів; формування творчо мислячої особистості, здатної до продуктивної праці у динамічному світі. В основу гімназійної освіти закладалась інтегрована гуманітарна підготовка, що повинна забезпечити високий загальнокультурний та інтелектуальний рівень розвитку особистості на основі знань світової культури, історії, а також історії та культури України та рідного краю. Всі, хто був причетний до відродження гімназійного руху на Закарпатті на зорі створення незалежної України, розуміли, що беруть на себе відповідальність за навчання і виховання майбутньої інтелігенції, людей розумової праці. Вже у 1991 році гімназії на Закарпатті вибороли право на освітню діяльність та творче життя. У перший рік державотворення було відкрито Хустську, Берегівську гімназії та Ужгородський ліцей із поглибленим вивченням природничо-математичних дисциплін, а у наступні два роки були відкриті гімназії та ліцеї в Ужгороді, Сваляві, Мукачеві, Буштині. Упродовж наступних років рух у нашому краї набирає все більших обертів. Він має глибокі історичні корені, організаційні та навчально-виховні традиції. Зі стін закарпатських гімназій вийшли відомі політичні діячі, письменники, художники, музиканти, спортсмени, керівники підприємств, висококваліфіковані фахівці багатьох галузей народного господарства країни. Одним із флагманів цього руху є Хустська гімназія – інтернат.

Школи-інтернати виникли у часи певного соціального «голоду» – після війни, коли багато дітей залишилися сиротами, безпритульними. Їм потрібна була допомога держави. Цю місію, зокрема, виконували і школи – інтернати [1, с.110]. Чуємо по телебаченню, що сьогодні в Україні понад 17 000 дітей – сиріт, безбаченків. Звідки вони взялися?! А якщо до них додати дітей, батьки яких уже багато років на заробітках по чужих країнах, цифра зросте незбагненно!

Школа сьогодні, як і всі суспільство, переживає не найкращі часи: необдумані, не апробовані реформи. Закриття багатьох шкіл як «нерентабельних». Гострота мовного питання – наступ на державну українську мову. Корупція, наркотики, насилля, самогубство серед дітей також не обійшли освіту як середню, так і вищу. Причин багато, щоб зберегти такий тип шкіл, як школи – інтернати, які б стали для дітей рятівним кругом, маяком, місцем радості, спокою, терпимості, співробітництва в її стінах. Щоб діти виховувалися в дусі патріотизму, відповідальності кожного як за себе, так і за інших людей. Діти вихованці шкіл – інтернатів, більш відповідальні, самостійності, добрі, дружелюбні, працьовиті. Таких людей потребує Україна! Нові школи – інтернати мають стати соціальним прихистком для дітей та професійну підготовку та працевлаштування за обраною професією, виплату стипендій найменш забезпеченим і обдарованим дітям за рахунок додаткового фінансування. Оновлені сучасною технікою, новітніми методикам, новостворені школи – інтернати мають викоринити дитячу безпритульність, дати обдарованим бідним дітям шанс на краще майбутнє на досягнення своєї заповітної мрії. Молоде ж покоління високопрофесійних педагогів має брати якнайактивнішу участь у створенні оновлених типів шкіл – інтернатів, яких так чекає і потребує наша зранена Україна. Наприкінці травня 2003 року на засіданні за круглим столом у Хустській міській раді, відбулася справді зацікавлена розмова на тему «Про присвоєння Хустській гімназії – інтернату імені першого

директора Хустської середньої школи – інтернату Магули І.М». Хустська школа – інтернат – це свого роду обласного масштабу англійська Ітонська школа, випускники якої стають студентами найпрестижніших англійських вузів – Оксфордського і Кембриджського університетів. Середня школа обов'язково має дати учням три речі: знання, глибокі і фундаментальні, забезпечити здоровий фізичний розвиток дитини та її належне естетичне виховання. Все це отримували випускники Хустської школи – інтернату. Інтернат ітонського типу потрібен нині Україні. Саме школа з розгалуженої мережею гуртків, секцій, можливостей різнобічного розвитку, умов навчання і проживання, яка б забезпечувала можливість системного безперервного здобуття учням знань на одній базі, спрямована на підготовку еліти нації у масштабах району, області, – необхідна на сучасному етапі розвитку держави. Дітей – сиріт, напівсиріт і дітей у неблагонадійних та малозабезпечених сім'ях чимало. Дати їм шанс, виховати високоінтелектуальні патріотичні кадри для ефективного державного управління та створення високотехнологічної конкурентоспроможної на світовому ринку продукції – завдання. Успіх будь-якого колективу залежить від колективу, його здатності належно організувати роботу, забезпечити всі необхідні умови для досягнення високих результатів. Без висококваліфікованих педагогів, здібних, працьовитих учнів та належної матеріально-технічної бази про високий рівень підготовки та виховання випускників не може бути й мови. Прикладом навчально-виховної діяльності Хустської школи-інтернату та її право наступниці гімназії інтернату підтверджує: такі навчальні заклади мають перспективу, мають майбутнє. Держава на нинішньому етапі розвитку має потребу у таких навчальних закладах, які б сприяли підготовці обдарованих учнів до здобуття освіти у вищих навчальних закладах [1, с.350].

Список використаних джерел

1. Алексієвець М., Цвіркун В. Українська культура XIX-XX ст. і проблема сучасного культурного розвитку нації.// Культурне відродження в Україні. – Львів: Астерікс, 1993. – с. 119-126.
2. Із минулого в майбутнє. Хустська школа-інтернат-гімназія ім. Івана Магули /Ф.Ф.Дубровка та ін. – К.;ПАТ«ВПОЛ», 2015.-356с.
3. Магочій П. Р. Формування національної самосвідомості: Підкарпатська Русь (1848-1948). – Ужгород, 1994. – 296 с.

КУЦИН Е.К.,
Мукачівський державний університет, Україна

ТЕАТРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК МИСТЕЦЬКО-КОМУНІКАТИВНИЙ ДОСВІД

Головна мета української системи освіти підкреслена у Національній доктрині розвитку освіти України в XXI столітті – створення умов для розвитку та самореалізації особистості. Перехід до нового стандарту освіти визначається реаліями сучасного суспільства, активізує пошук нових форм і методів навчання та виховання молодших школярів, які сприяли б їхньому особистісному становленню [3,с.4].

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>